

“Όταν τυχόν χαλάση ἀπ’ ἄγριον ἄερα  
Μικρὴ κί’ ἀγαπημένη χελιδονῶν φωλιά,  
Μὲ πόνο, μὲ λαχτάρα γυρνοῦνε νύχτα μ’έρα  
Ἐ τὸν ἔρημο τὸν τόπο τὰ δύστυχα πουλιά.

Παρόμοια οἱ λογισμοὶ μου ἀπ’ τὴν καρδιά σταλμένοι  
Γυρνοῦν καὶ φτερουγίζουσι μ’ ἀκούραστα φτερά  
Ἐ τὸν ἔρημο τὸν τόπο ποῦ βρίσκεται θαμμένη  
Ἡ κάθε μου εὐτυχία κ’ ἡ κάθε μου χαρά.

Ἐρ Λειψία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ.

## ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἡ ἀγνεία εἶνε κόσμημα βαρύτιμον κεκλεισμένον  
ἐν εὐθραύστῳ θήκῃ.

Ἀξίαν ἔχει ἡ ἀρετὴ ὅταν, ὑπαρχούσης πάσης  
εὐκαιρίας ὅπως ἀμκρτήσῃ τς, ἔσχε τὴν δύναμιν  
νὰ μείνῃ ἐνάρετος.

Ὁ ἀνὴρ ζητεῖ τὴν ἀγάπην τῆς γυναικὸς ἥτις  
ἀρέσκει εἰς αὐτὸν — ἡ γυνὴ τοῦ ἀνδρὸς ὅστις  
ἀρέσκει εἰς τὰς ἄλλας γυναῖκας.

Αἱ γυναικεῖαι καρδιαὶ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς  
πιξίδας ἐκείνας, ἃς πωλοῦσιν αἱ ἀθυματοπῶλαι.  
Εὐθὺς ὡς ἀποπειραθῆ τις νὰ τὰς ἀνοίξῃ, ἀναπη-  
δῶσιν αἴφνης ἐξ αὐτῶν μικροὶ διάβολοι παντὸς  
εἶδους.

Τοῦ ἀνδρὸς ἡ καλλονὴ ἔγκειται εἰς τὸ πνεῦμά  
του. Τῆς γυναικὸς τὸ πνεῦμα ἔγκειται εἰς τὴν  
καλλονὴν τῆς.

Ὁ ἱστορικός εἶνε προφήτης ἔχων τὸ πρόσω-  
πον ἐστραμμένον πρὸς τὸ παρελθόν! Ὁ προφή-  
της εἶνε ἱστορικός βλέπων πρὸς τὸ μέλλον.

Ὁ φιλάργυρος ζῆ πτωχὸς διὰ νὰ ἀποθάνῃ  
πλούσιος.

## ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Οἱ Γάλλοι φιλοτιμοῦνται νὰ καταστήσωσι τὴν πα-  
ρασκευαζομένην παγκόσμιον ἔκθεσιν τοῦ 1889 ὅσον  
ἐνεπτι μεγαλοπρεπεστέραν καὶ μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν,  
μάλιστα δὲ πλεῖστον μεριμνωσιν ἐν ἡ ἰδίᾳ αὐτῶν  
χώρᾳ ἐπιδειχθῆ εἰς τὴν Ἐκθεσιν ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ  
δυνάμει τῇ βιομηχανικῇ καὶ ἐκπολιτιστικῇ. Πρὸς  
τοὺς ἄλλοις θέλουσι μετασχεῖ τῆς ἐκθέσεως καὶ αἱ  
ἀποικεῖαι αὐτῶν εὐρύτατα, ἐκθέτουσαι οὐ μόνον τὰ

πρῶτα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς κατοίκους.  
Ἐπίσημον ἤδη ἀπὸ τοῦδε ἰδιαίτερα διαμερίσματα δι-  
ἐκαστην τῶν ἀποικῶν. Τὸ Τογκίνον θα ἔχῃ ἐπιπά-  
νειαν 7,130 μέτρων, θέλει δὲ περιλαβεῖ πολυπλη-  
θῆ καὶ περίεργα πρῶτα τοῦ τόπου καὶ πρὸς τοῦ-  
τοις ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τμήματος ἰδρυμένον ὀλόκληρον  
ἀναμητικὸν χωρίον ἔχον ἔκτασιν 1,600 μέτρων καὶ  
περιλαμβάνον 89 ἰθαγενεῖς κατοίκους, ἐξ ὧν οἱ ἡ-  
μίσεις θὰ ἀνήκωσιν εἰς τὸν ἐπιτόπιον στρατόν, ὃν κα-  
ταρτίζουσι καὶ ἐκπαιδεύουσιν οἱ Γάλλοι. Τὸ χωρίον  
θα εἶνε ἀπαράλλακτον πρὸς τὰ ἐν Τογκίνῳ, θὰ κατα-  
σκευασθῆ δὲ ὑπὸ ἀρχιτέκτονος ἐκείθεν ἐρχομένου καὶ  
διὰ ὑλικῶν ἀποστελλομένων ἐπίσης ἐκ Τογκίνου.

Πληρέστατα ὡσαύτως θὰ ἀντιπροσωπευθῆ ἐκ τῆ  
ἐκθέσει καὶ ἄλλη γαλλικὴ ἀποικία, ἡ Νέα Καληδο-  
νία, ἡ χρησιμεύουσα ὡς τόπος ἐξορίας καὶ καθείρξεως  
διὰ τοὺς βαρυποίνους καταδικούς τῆς μητροπόλεως.  
Μικρὸν χωρίον ὡς τὰ τῶν ἰθαγενῶν τῆς ἀποικίας ταύτης  
θέλει οἰκοδομηθῆ ἐν τῷ τμήματι, κατοικούμενον ὑπὸ  
δέκα ἰθαγενῶν, οἵτινες θὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ τῶν μᾶλλον  
ἡμερωμένων καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον ἀγρίων, ὀλόκληροι  
οἰκογενεῖαι μετὰ γυναικῶν καὶ παιδῶν, ὥστε ὁ κόσμος  
νὰ λάβῃ ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς καληδονικῆς οἰκογενείας. Ἐν  
τῷ κέντρῳ τοῦ χωρίου θὰ στηθῆ ἡ καλύβη τοῦ ἀρχηγοῦ  
καὶ παραπλεύρως αὐτῆς αἱ τῶν ἄλλων ἰθαγενῶν οὖ-  
τοι δὲ θέλουσι φέρει μεθ’ ἑαυτῶν καὶ ξύλα καὶ φλοῖον  
τοῦ δένδρου niaouli δι’ ὧν θέλουσι κατασκευάσει ἄλ-  
λας ἀπλουστεράς κατοικίας, οἷας συνειθίζουσιν ἐν τῇ  
πατρίδι αὐτῶν.

Περίεργα ἔθιμα συνοδεύουσιν τὴν καθέλκυσιν τῶν  
πλοίων ἐν Σκιάθῳ, ὡς ἀναγινώσκωμεν ἐν τινι ἀνα-  
ποκρίσει τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» ἐκ τῆς νήσου ἐκεί-  
νης: Ἐν πρώτοις οἱ ἱερεῖς ψάλλουσιν ἀγιασμόν, εὐ-  
θὺς δ’ ἀμέσως ἀφαιροῦνται τὰ ὑποστηρίγματα καὶ ὁ  
ναυπηγὸς διὰ τῆς σκεπαρνιαῆς του χαράσσει σταυρὸν  
ἐπὶ τῆς πρύμνης παρὰ τὴν τρόπιδα, ὃν κύψας καὶ τὸ  
σημεῖον τοῦ σταυροῦ ποιήσας ἀσπάζεται ὁ πλοίαρχος  
καὶ ὁ ἀρχιναυπηγός, λαμβάνων παρὰ τοῦ πλοίαρχου  
δῶρον μανδύλιον ἐκ μεταξῆς μὲ χρυσᾶ νομίσματα  
δεδεμένα, διὰ τῆς ἰδίας δὲ σκεπαρνιαῆς καταφέρει τὸ  
πρῶτον κτύπημα ἐπὶ τῆς πρύμνης δίδων τὸ σημεῖον  
τῆς καθελκύσεως, ἐνῶ ταύτοχρόνως ἡ ἀδελφὴ τοῦ  
πλοίαρχου περιέρχεται ραίνουσα τὸ ὑπερήφανον σκά-  
φος μὲ ὀρύζιον καὶ κοφέτα. «—Αἶεε γιάσα, γιά λέσα»  
φωνεῖ ὁ διευθύνων τὴν καθέλκυσιν, καὶ ὅλοι οἱ ναυ-  
τικαί, τὰ λαμπρὰ παλληκάρια, «γιάσα» ὅλοι δι’ ἐνός  
στόματος ἀπαντῶντες, ἔλκωσι μετὰ δυνάμει τοὺς  
ἐκατέρωθεν τοῦ πλοίου διήκοντας ἀπὸ τῆς πρύμνης  
ἰσχυροὺς κάλψ, ὑποβοηθοῦσιν οἱ κριοὶ καὶ τὸ πλοῖον  
βραδέως καὶ μετὰ τριγμοῦ, ὡς νύμφη καμαρωτῆ, κα-  
τέρχεται ἐπὶ τῆς ἐσχάρας καὶ ρίπτεται εἰς τὴν ὑγρὰν  
ἀγκάλην τῆς Ἀμφιτρίτης. Χαρά ζωγραφίζει τὰς  
ὄψεις παντῶν, ἐπακολουθεῖσι δὲ τραταρίσματα καὶ  
ἀνταλλαγὴ θερμῶν εὐχῶν. Ἄλλοτε ἦν συνήθεια ὀπι-  
σθεν τοῦ πλοίου νὰ ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ὁ  
πλοίαρχος διὰ τὸ κλορρίζω.

Ἡ Βοημία ἔχει ὡς γνωστὸν ἄπειρα κληρονομία.  
κατὰ τὸ ἔτος 1887, ἐφρονεῦθησαν ἐν αὐτῇ 2189 ἔλα-  
φοι, 11759 δορκάδες, 749 ἀγριοὶ σὺς, 512,425

λαγωί, 25, 797 λαγιδεῖς ἦτοι κόνικλοι, 1010 τέτραγες, 3872 ἄγριαι ὄρνιθες, 528 ἀτταγῆνες, 46, 018 φασιανοί, 499,935 πέρδικες, 15343 ὄρτυγες, 4023 σκολόπακες, 405 ἄγριαι χῆνες καὶ 13, 856 ἄγριαι νῆσσαί. Προσέτι ἐφρονεύθησαν 3060 ἀλώπεκες, 2738 γαλαῖ, 8696 ἰκτίδες, 332 ἐνουδρίδες, 231 τρόχοι, 59 βύαι καὶ 46,739 διάφορα σαρκοφάγα πτηνά. Ὁ τόπος ὠφελεῖται ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομμύριον φλωρινίων κατ' ἔτος ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν θηρευμάτων.

Κατὰ τοὺς ἐσχάτως δημοσιευθέντας ἀπογραφικοὺς πίνακας, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας συνίστατο περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς 30,260,065, ἐν ᾧ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1871, τὸ σύνολον τῶν κατοίκων τοῦ ἰταλικοῦ βασιλείου συνεποσούτο εἰς 26,801,161, ὃ ἔστιν ἐντὸς 16 ἐνιαυτῶν ὁ ἰταλικὸς πληθυσμὸς ἠξήθη κατὰ 3 1)2 ἑκατομμύρια.

Ὅτι μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἡ πόλις τοῦ Βερολίνου προσεκλήσατο μεγίστην αὔξησιν καὶ προκοπὴν σύμμετρον πρὸς τὴν αὔξησιν καὶ δύναμιν τῆς Γερμανίας εἶνε ἀναμφισβήτητον καὶ τοῖς πᾶσι φανερόν· ὀλίγοι ὅμως γινώσκουσιν ὅπως τεράστιος καὶ καταπληκτικὴ ὑπῆρξε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς πρωσικῆς πρωτεύουσος ἡ ἀνάπτυξις. Τὸ Βερολῖνον (λέγει ὁ καθηγητὴς Παλόσκης) εἶνε τανῦν πρότυπον ὑγιούς, εὐκόσμου, πλουσίας, περικαλλοῦς, ἐπαγωγῆς καὶ καθαρῶν μεγαλοπόλεως. Πρὸ ὀλίγων ἔτι ἐτῶν ἡ Βιέννα ἦτο, λόγῳ πληθυσμοῦ, ὑπερτέρα τοῦ Βερολίνου, σήμερον ἀπ' ἐναντίας ὑπερτερεῖ τῆς Βιέννης κατὰ ἑκατοντάδας χιλιάδων· ἐν ἐκείνῃ μὲν ὁ πληθυσμὸς αὐξάνεται ἐτησίως κατὰ δεκαχισχιλίους, ἐν τούτῳ δὲ κατὰ πενηκονταχιλιούσιν· ἐν τέλει τοῦ 1886 ἔτους τὸ Βερολῖνον, ἄνευ τῶν προαστείων, εἶχε πληθυσμὸν 1,363,000, ἐν ᾧ ἡ Βιέννα κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ὤκειτο, ἐξαιρέσει τῶν προαστείων, ὑπὸ 764,000. Πρὸ τριάκοντα ἐνιαυτῶν, ἐπὶ τοῦ αὐστρογαλλικοῦ πολέμου τοῦ 1859, τὸ μὲν Βερολῖνον εἶχεν ὀλιγωτέρους, ἡ δὲ Βιέννα πλείονας τῶν 500,000 κατοίκων. Λαμβανομένου ὡς μέτρου τῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπιδόσεως τοῦ Βερολίνου, ὁ πληθυσμὸς τῆς γερμανικῆς μητροπόλεως θὰ εἶνε κατὰ τὸ 1891 διπλάσιος τοῦ τῆς Βιέννης.

Τοιαύτη τις αὔξησις εἶνε ἀπαράδειγματιστος ἐν τῇ ἱστορίᾳ πασῶν τῶν ἐπὶ γῆς πόλεων· ἡ ἱστορία οὐδὲν ἀναφέρει παράδειγμα μεγαλοπόλεως, ἧς ὁ πληθυσμὸς ἐδιπλασιάσθη ἐντὸς χρονικοῦ διαλείμματος ἐλάσσονος τῶν εἰκοσίων ἐτῶν. Οὕτε οἱ Παρίσιοι, οὕτε τὸ Λονδίον, οὕτε ἡ Νέα Ὑόρκη, οὐδ' αὐτὸ τὸ Κιχάγον καὶ ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος δύνανται νὰ ἀντιμετρηθῶσι πρὸ τὴν μητρόπολιν τῆς Γερμανίας, ἧτις εἶνε ἡ ταχύτερον πάσης ἄλλης μεγαλοπόλεως προκόπτουσα. Οἱ Παρίσιοι δεινῶς παλινδρομοῦσιν ὡς πρὸς τοῦ πληθυσμοῦ τὴν αὔξησιν· ἐντὸς πέντε ἐνιαυτῶν (ἀπὸ τοῦ 1881—1886), ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἠξήθη ἀπὸ 2,269,000 εἰς 2,344,000, ἠξήθη δηλαδὴ μόνον κατὰ 75,000. Ἀλλὰ τοιαύτη τις αὔξησις εἶνε αὐτόχρημα στασιμότης καὶ ἀναστροφή εἰς τὰ ὀπίσω μετὰ 20 ἐνιαυτῶν πάροδον, τὸ

Βερολῖνον θὰ ὑπερφαλαγγίση τῆς γαλλικῆς πρωτεύουσος, θὰ ἀποβῇ δὲ, ἀρχομένης τῆς εἰκοστῆς ἑκατονταετηρίδος, ἡ μετὰ τὸ ἀπέρχοντο Λονδίον μεγίστη τῶν μεγαλοπόλεων.

Ἐν Λονδίῳ συνέστη Ἑταιρεία ἐκ κυριῶν, σκοπὸν ἔχουσα νὰ προσέρχεται ἐπίκουρος κατ' οἶκον εἰς ἄνδρας ἀγάμους ἀσθενοῦντας.

Δὲν ὑπάρχει προϊόν τὸ ὅποσον νὰ ἀφίνη ἀνόθευτον ἢ αἰσχροκέρδεια καὶ ἀσυνειδησία βιομηχανῶν τινῶν. Εἰς τῶν συντακτῶν τῆς «Διεθνούς Ἐπιθεωρήσεως τῆς ἰατρικῆς» ἀναφέρει τὰ ἐπόμενα περὶ τῆς νοθείας τοῦ ἐλαίου τῆς μουρούνης. Ὁ ἐργολάβος, λέγει, ὅστις ἀναλαμβάνει νὰ ἀποκομίση ἐκ τῶν ἀγρῶν τῶν Παρισίων τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, ἔχει λίαν κερδοφόρον ἐργασίαν, ὅταν ἡ ὑγειονομικὴ ὑπηρεσία τῆς πόλεως διατάσῃ τὴν καταστροφήν καὶ ἐξαφανίσιν ἰχθύων σσηπτότων, ὄστρειδίων ὀζόντων κτλ. Ὁ ἐργολάβος ὄχι μόνον πληρόνεται διὰ νὰ ἀποκομίση τὰ βλαβερὰ ταῦτα ἐδώδιμα, ἀλλὰ καὶ πωλεῖ αὐτὰ κατόπιν ἀντὶ ἀξιολόγου τιμῆματος εἰς δύο βιομηχανικά καταστήματα, εὐρισκόμενα εἰς τὰ περίρσι τῶν Παρισίων. Ταῦτα δὲ κατασκευάζουσιν ἐκ τῶν σαπρῶν ἐκείνων ἰχθύων ἔλαιον μουρούνης διὰ τοὺς ἀσθενεῖς. Καὶ τὸ προϊόν τοῦτο καταναλίσκεται εἰς ποσὰ μέγιστα ἐν Γαλλίᾳ. Τοῦτο δὲ μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι, ἐνῶ μόνον αἱ βόρειαι τῆς Εὐρώπης χῶραι, Σουηδία, Νορβηγία καὶ Δανία παράγουσι τὸ γνήσιον ἔλαιον τῆς μουρούνης, ἐν τούτοις ἐλαχίστη ἐξαγωγή ἐξ αὐτῶν εἰς Γαλλίαν γίνεται.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνη αὕτη ἡ νόθευσις, εἰς ἣν ὑπόκειται τὸ προϊόν τοῦτο. Ἦδη γίνεται λόγος περὶ νοθείσεως αὐτοῦ διὰ πετρελαίου. Εἰς ποῖον κίνδυνον εὐρίσκονται ἐκτεθειμένοι οἱ ζητοῦντες ὠφέλειαν ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ φαρμάκου τούτου, ἕκαστος ἐννοεῖ εὐκόλως ἐκ τῶν εἰρημένων.

Ἐν ἐμπορικῷ γραφείῳ :

— Κύριέ μου, καὶ ἐγὼ ἐχρημάτισα ὑπάλληλος, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐπήγα μὲ τὸ τσιγάρο ἔς τὸ χερί ἔσθον προϊστάμενό μου.

Ἦ πάλληλος. — Τότε χωρὶς ἄλλο ὁ προϊστάμενός σας θὰ ἦτο πολὺ λεπτός ἀνθρώπος.

## ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ὅταν ἡ ἀνθοδέσμη σας μαρνανθῇ, δύνασθε νὰ τὴν ζωογονήσητε ἐμβάλλοντες εἰς ὕδωρ βράζον κατὰ τὰ δύο τρίτα τὰ στελέχη τῶν ἀνθέων. Εὐθὺς ἀμέσως ἀποκόπτετε τὸ μέρος τῶν στελεχῶν, τὸ ὅποιον ἐβράχη ἐντὸς τοῦ βράζοντος ὕδατος, καὶ θέτετε τὴν ἀνθοδέσμην ἐντὸς ἀγγείου πλήρους ὕδατος ψυχροῦ. Κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον διατηρεῖτε τὰ ἄνθη ἐπὶ τινας ἀκόμη ἡμέρας.